

МІНІСТЕРСТВО ЦИФРОВОЇ ТРАНСФОРМАЦІЇ УКРАЇНИ

Мінцифри

вул. Ділова, 24, м. Київ, 03150, тел. (044) 207-17-30

E-mail: hello@thedigital.gov.ua, сайт: www.thedigital.gov.ua, код згідно з ЄДРПОУ 43220851

Комітет Верховної Ради України з питань цифрової трансформації

Міністерство цифрової трансформації відповідно до листа Комітету Верховної Ради України з питань цифрової трансформації від 13.07.2026 № 04-33/18-2026/166385 опрацювало в межах компетенції проект Закону України «Про національну систему торгівлі квотами на викиди парникових газів» (реєстр. № 15386 від 07.07.2026) (далі – проект Закону) та повідомляє.

Проект Закону України «Про національну систему торгівлі квотами на викиди парникових газів» (далі – проект Закону) розроблений з метою запровадження та функціонування національної системи торгівлі квотами на викиди парникових газів (далі – НСТВ).

Підпунктом 9 частини першої статті 2 проекту Закону визначено, що *Єдина державна система управління викидами парникових газів* (далі – ЄДСВ) – це державна інформаційно-комунікаційна система, що забезпечує збір, обробку, зберігання, обмін, аналіз та оприлюднення інформації у сфері моніторингу, звітності та верифікації викидів парникових газів, функціонування НСТВ ведення реєстру установок, реєстру квот на викиди парникових газів, реєстру проектів декарбонізації, механізмів міжнародного співробітництва відповідно до статті 6 Паризької угоди, інших реєстрів та модулів відповідно до законодавства.

Також, статтею 30 проекту Закону передбачено норми щодо створення та функціонування ЄДСВ.

Абзацом другим частини п'ятої статті 30 проекту Закону визначено, що заходи, визначені цією частиною, здійснюються технічним адміністратором відповідно до цього Закону, законів України «Про публічні електронні реєстри», «Про захист інформації в інформаційно-телекомунікаційних системах», «Про захист персональних даних», «Про авторське право і суміжні права».

Звертаємо увагу, що 1 січня 2022 року набрав чинності Закон України «Про електронні комунікації», положеннями якого передбачено використання нової термінології у сфері телекомунікацій, зокрема слова «інформаційно-

ДОКУМЕНТ СЕД МІНЦИФРИ АСКОД

Підписувач Закусило Олександр Петрович

Сертифікат 514B5C86A1E5DA110400000DEFEA7014AD2BE05

Дійсний з 26.05.2026 9:50:49 по 26.05.2027 9:50:49

1/ЛЗ-14-12490 від 05.08.2026

телекомунікаційна система» замінено відповідно словами «інформаційно-комунікаційна система».

З огляду на зазначене, в абзаці другому частини п'ятої статті 30 проекту Закону слова *«інформаційно-телекомунікаційних системах»* необхідно замінити словами *«інформаційно-комунікаційних системах»*.

Водночас, зважаючи на положення проекту Закону, можна зробити висновок, що ЄДСВ є державною інформаційно-комунікаційною системою в розумінні Закону України «Про захист інформації в інформаційно-комунікаційних системах» (далі – Закон про ІКС), яка функціонує як технологічне середовище для ведення публічних електронних реєстрів.

При цьому, основні правові норми щодо відносин у сфері захисту інформації в інформаційних, електронних комунікаційних та інформаційно-комунікаційних системах регулюється Законом.

Статтею 1 Закону про ІКС визначено, що *інформаційно-комунікаційна система* – сукупність інформаційних та електронних комунікаційних систем, які у процесі обробки інформації діють як єдине ціле.

Згідно зі статтею 3 Закону про ІКС суб'єктами відносин, пов'язаних із захистом інформації в системах, є:

володільці інформації;

власники системи;

користувачі;

спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади з питань організації спеціального зв'язку та захисту інформації і підпорядковані йому регіональні органи.

На підставі укладеного договору або за дорученням власник системи може надати право розпоряджатися системою іншій фізичній або юридичній особі - розпоряднику системи.

Пунктом 15 частини другої статті 7 проекту Закону передбачено, що до повноважень компетентного органу у сфері НСТВ належить, зокрема, виконання функцій *держателя* ЄДСВ, забезпечення створення, ведення та адміністрування ЄДСВ.

Також, частинами четвертою та п'ятою статті 30 проекту Закону визначено, що *держателем* ЄДСВ є держава в особі компетентного органу.

Технічним адміністратором ЄДСВ є Фонд декарбонізації, який здійснює заходи із створення, модернізації та супроводження програмного забезпечення ЄДСВ, відповідає за технічне і технологічне забезпечення ЄДСВ, збереження та захист інформації (даних), що містяться в ЄДСВ, проводить навчання роботи з ЄДСВ, забезпечує безперебійне функціонування ЄДСВ, можливість інтеграції і взаємодії інших інформаційних систем із ЄДСВ. *Інформаційна взаємодія*

інформаційних систем володільців інформації і користувачів інформації з ЄДСВ здійснюється з використанням єдиних форматів.

Однак, при цьому залишаються не визначеним *володільці інформації та користувачі ЄДСВ.*

Крім того, слід зазначити, що поняття «*держатель*» визначено пунктом 3 частини першої статті 2 Закону України «Про публічні електронні реєстри» (далі – Закон про реєстри), згідно з яким *держатель публічного електронного реєстру* – орган державної влади, орган місцевого самоврядування, юридична особа публічного права, визначена законом, або саморегульована організація, що забезпечує створення, функціонування та ведення публічного електронного реєстру.

Таким чином, у пункті 15 частини другої статті 7 та частині четвертій статті 30 проекту Закону слова «*держателя*» та «*держателем*» пропонується замінити словом «*власником*» у відповідному відмінку, оскільки термін «*держатель*» використовується для публічних електронних реєстрів.

Відтак, з урахуванням вищенаведеного, статтю 30 проекту Закону необхідно доопрацювати та **визначити всіх суб'єктів Єдиної державної системи управління викидами парникових газів.**

Також, слід зазначити, що проектом Закону передбачені норми, щодо функціонування *реєстру установок, реєстру квот на викиди парникових газів, реєстру проєктів декарбонізації, механізмів міжнародного співробітництва.*

При цьому, аналіз чинного законодавства свідчить про відсутність правового регулювання ведення та функціонування вищезазначених реєстрів.

При цьому, звертаємо увагу, що правові, організаційні і фінансові засади створення та функціонування публічних електронних реєстрів з метою захисту прав та інтересів фізичних та юридичних осіб під час створення, зберігання, оброблення та використання інформації у публічних електронних реєстрах встановлює Закон про реєстри.

Частиною другою статті 3 Закону про реєстри передбачено, що ведення усіх реєстрів, за допомогою яких органи державної влади, органи місцевого самоврядування, саморегульовні організації, юридичні особи публічного права, їх посадові особи, інші уповноважені законом особи здійснюють збирання, оброблення та поширення офіційної інформації про передбачені цим Законом про реєстри та іншими законами об'єкти реєстрів, здійснюється в електронному вигляді відповідно до вимог цього Закону про реєстри, законів або інших актів законодавства, згідно з якими вони створені, та **є публічними електронними реєстрами.**

Згідно пункту 12 частини першої статті 2 Закону про реєстри ***публічний електронний реєстр (реєстр, кадастр, реєстр тощо) (далі – реєстр)*** – інформаційно-комунікаційна система, що забезпечує збирання, накопичення,

захист, облік, відображення, оброблення реєстрових даних та надання реєстрової інформації.

Відповідно до *частини третьої статті 4 Закону про реєстри виключно законом або іншим актом законодавства, згідно з яким створений реєстр, визначаються відомості, зазначені у частині другій статті 26 цього Закону про реєстри* (крім випадків, визначених статтями 40 і 41 цього Закону про реєстри).

Так, згідно із частиною другою статті 26 Закону про реєстри базовий реєстр створюється згідно із законом, в якому зазначаються:

- 1) повна та скорочена (за наявності) назва реєстру;
- 2) призначення реєстру;
- 3) назва держателя реєстру;
- 4) назва та/або вимоги до адміністратора;
- 5) вимоги до публічних реєстраторів;
- 6) вимоги до створювачів;
- 7) об'єкт (об'єкти) реєстру, порядок його (їх) реєстрації та ідентифікації;
- 8) джерела інформації відповідного реєстру;
- 9) види реєстрових даних, метаданих та візуальних, підтверджуючих ці дані, образів (матеріалів фото- та відеофіксації, скан-копій тощо);
- 10) спосіб (процес) створення створювачем інформації про об'єкт реєстру, у тому числі з використанням прикладних програмних інтерфейсів реєстрів;
- 11) строки внесення до реєстру інформації про об'єкти реєстру;
- 12) види та матеріальні форми документів, що створюються під час ведення реєстру, та спосіб їх обліку у складі такого реєстру;
- 13) фінансові джерела створення програмно-технічних засобів реєстру та право власності на них;
- 14) вимоги до ведення та адміністрування реєстру;
- 15) вимоги до інтеграції з Системою електронної взаємодії;
- 16) вимоги до обробки та захисту персональних даних, інших реєстрових даних та інформації;
- 17) джерела фінансового забезпечення функціонування реєстру;
- 18) форми і порядок оприлюднення та отримання реєстрової інформації, права та обов'язки користувачів;
- 19) перелік послуг реєстру та розмір плати за їх надання;
- 20) вимоги до системи управління ризиками та інформування суб'єктів інформаційної взаємодії і правоволоділців про порушення цілісності реєстрової інформації, її несанкціонованої обробки;
- 21) порядок обов'язкового інформування правоволоділця про запити будь-яких осіб щодо інформації про нього та належні йому майно, майнові, правові та інші спеціальні статуси, а також про збирання, оброблення, внесення такої інформації до відповідних реєстрів, її зміну та видалення;

22) дата початку функціонування реєстру.

З огляду на зазначене, необхідно переглянути та доопрацювати проект Закону, доповнивши його відомостями щодо реєстру установок, реєстру квот на викиди парникових газів, реєстру проєктів декарбонізації, механізмів міжнародного співробітництва, з урахуванням всіх норм частини другої статті 26 Закону про реєстри.

Відповідно до частини другої статті 1 Закону України «Про доступ до публічної інформації» *публічна інформація* є відкритою, крім випадків, встановлених законом.

Згідно з частиною другою статті 6 Закону України «Про доступ до публічної інформації» обмеження доступу до інформації здійснюється відповідно до закону при дотриманні сукупності таких вимог:

1) виключно в інтересах національної безпеки, територіальної цілісності або громадського порядку з метою запобігання заворушенням чи кримінальним правопорушенням, для охорони здоров'я населення, для захисту репутації або прав інших людей, для запобігання розголошенню інформації, одержаної конфіденційно, або для підтримання авторитету і неупередженості правосуддя;

2) розголошення інформації може завдати істотної шкоди цим інтересам;

3) шкода від оприлюднення такої інформації переважає суспільний інтерес в її отриманні.

Відповідно до пункту 1 частини першої статті 5 Закону України «Про доступ до публічної інформації» доступ до інформації забезпечується шляхом систематичного та оперативного оприлюднення інформації, зокрема на офіційних веб-сайтах в мережі Інтернет та на єдиному державному веб-порталі відкритих даних.

Згідно з частиною першою статті 10¹ Закону України «Про доступ до публічної інформації» *публічна інформація у формі відкритих даних* – це публічна інформація у форматі, що дозволяє її автоматизоване оброблення електронними засобами, вільний та безоплатний доступ до неї, а також її подальше використання.

Розпорядники інформації зобов'язані надавати публічну інформацію у формі відкритих даних на запит, оприлюднювати і регулярно оновлювати її на єдиному державному веб-порталі відкритих даних та на своїх веб-сайтах.

Згідно з абзацами третім та четвертим пункту 3 Положення про набори даних, які підлягають оприлюдненню у формі відкритих даних, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 21 жовтня 2015 р. № 835 (далі – Положення), перетворення (зокрема, вивантаження з баз даних та в разі потреби знеособлення) публічної інформації у публічну інформацію у формі відкритих даних є обов'язковим.

Розпорядники інформації зобов'язані оприлюднювати у формі відкритих даних усю публічну інформацію у формі відкритих даних, яка перебуває в їх володінні та стосується конкретного набору даних.

Разом з тим проект Закону визначає повноваження компетентного органу, оператора ринку, а також функціонування ЄДСВ, у межах яких формується та оприлюднюється значний обсяг публічної інформації, зокрема щодо функціонування національної системи торгівлі квотами на викиди парникових газів.

Водночас *проект Закону не містить положень щодо оприлюднення такої публічної інформації у формі відкритих даних відповідно до Закону України «Про доступ до публічної інформації».*

У зв'язку з наведеним, **пропонуємо доповнити статтю 7 проекту Закону положенням, згідно з яким компетентний орган забезпечує оприлюднення публічної інформації у формі відкритих даних, що створюється або перебуває у його володінні під час виконання повноважень, визначених цим Законом, крім інформації з обмеженим доступом.**

Також пропонуємо передбачити положення щодо оприлюднення на Єдиному державному веб-порталі відкритих даних публічної інформації у формі відкритих даних з Єдиної державної системи управління викидами парникових газів.

Крім того, пропонуємо проектом Закону внести зміни до Закону України «Про засади моніторингу, звітності та верифікації викидів парникових газів», передбачивши оприлюднення Єдиного реєстру з моніторингу, звітності та верифікації викидів парникових газів у формі відкритих даних на Єдиному державному веб-порталі відкритих даних.

Заступник Міністра

Олександр ЗАКУСИЛО